

चियाको उत्पादन घट्दा किसान र उद्योगी समस्यामा

चियाको बिरुवा रोप्ने स्थानीयवासी: खोटेहाड गाउँपालिका र भोजपुरको टेम्केमैयुङ गाउँपालिकाको सीमानामा पर्ने पर्यटकीयस्थल कपासेभञ्ज्याङमा चियाको बिरुवा रोप्ने स्थानीय बासिन्दा । समुद्री सतहदेखि करीब दुई हजार ५०० मिटर उचाइमा अवस्थित कपासेभञ्ज्याङको स्तरोन्नति गर्न स्थानीय बासिन्दा लागीपरेका छन् । **तस्वीर : केदार मगर/रासस**

गिताञ्जलि बाहल

इलाम, साउन ३१। इलामको मुख्य आयस्रोत मानिएको चियाको उत्पादन यो वर्ष घटेको छ । आवश्यकताभन्दा धेरै पानी र मलको अभाव हुँदा हरियो चियापत्ती उत्पादनमा दोब्बरले कमी आएको हो । एकातिर कोरोनाको चपेटा र अर्कोतिर चियाको उत्पादन घट्दा कृषकहरू चिन्तित बनेका छन् । अन्य देशसँग आत्मनिर्भर बन्न परेका कारण आवश्यक युरिया तथा जैविक मल आयात हुन नपाउँदा चिया उत्पादनमा कमी आएको कृषकहरू बताउँछन् । सिजनको फस्ट फलस (पहिलो टिपाइ)मा राम्रै उत्पादन भए पनि दोस्रो फलसमा ३० प्रतिशतले उत्पादन घटेको बताउँछन् इलाम नगरपालिका-१ साखेजुङका ग्रीन हिल चिया प्रशोधन उद्योगका सञ्चालक टंक दाहाल । पानीको मात्रा धेरै र घाम नलाग्दा जमिन नतातेका कारण मुना पलाउन नपाएको भन्दै दाहाल भन्छन्- 'असारदेखि निरन्तर पानी परेका कारण चियाको मुना पलाएको छैन र पलाएको पनि झुब्बा, फोके जस्ता रोग लागेर बोटमै कुहिएको छ । अर्घ्यानिक बगान हुनेहरूको श्रावणदेखि नै रोग लाग्न थालेको छ ।'

लकडाउनले गर्दा तयारी चिया बजारसम्म पुऱ्याउन नपाउँदा गोदाममै थन्कने अवस्था रहेको र बैकले बारम्बार ताकेता गर्दै आएको दाहाल बताउँछन् । यो वर्ष चिया उत्पादनमा कमी आउनुको मुख्य कारण अनुकूल मौसम र मल उपलब्ध नहुनु बताउँछन्- चिया विशेषज्ञ आरसी नेपाल । विगतका वर्षमा भन्दा यो वर्ष धेरै पानी पर्नु चियाका लागि घातक बनेको बताउँदै नेपाल भन्छन्- 'पानी परेसँगै चियामा 'फोके' रोगको समस्या देखिएको छ भने अर्घ्यानिक र ननअर्घ्यानिक दुवै बगानका लागि मल उपलब्ध नहुनु मुख्य समस्या हो । कोरोनाका कारण कतिपय ठूला बगानहरूमा कामदार कारोबार भएको कृषकहरू बताउँछन् । 'लकडाउनका कारण उत्पादित चिया विक्री गर्न नसकिएको भन्दै कारखानाहरूले चियाको मूल्य पोहोरोको भन्दा कम तोकिएको सञ्चालकहरूको भनाइ रहेको छ । सरकारले चियाका लागि पर्याप्त युरिया मल उपलब्ध र स्थानीय स्तरमै मल, औषधि उत्पादन गराउने प्रविधिमा जोड दिनुपर्छ ।' सरकारले उत्पादित चियाको

बजारीकरणमा जोड दिनुपर्ने र नेपाली चियाको लोगो नभएकाले तत्काल लोगो कार्यान्वयन गर्नुपर्नेमा नेपाल जोड दिन्छन् । दीर्घकालीन बजार योजना अनुसार बजारीकरण योजना बनाइ तत्काल कार्यान्वयन गरी अर्घ्यानिक उत्पादनमा जोड दिनुपर्ने नेपालको भनाइ रहेको छ । इलाममा ८५ चिया कारखानाले अर्थोडक्स चिया उत्पादन गर्दै आएका छन् । इलाममा तीन हजार तीन सय ९३ हेक्टरमा चिया खेती हुँदै आएको छ भने जिल्लामा वार्षिक ४८ लाख केजी तयारी चिया उत्पादन हुने गरेको छ । अघिल्लो वर्ष ७० रुपैयाँप्रति केजीसम्म विक्री भएको हरियो पत्तीको यो सिजनमा अर्घ्यानिक मूल्य ६८ रुपैयाँ भए पनि ननअर्घ्यानिक चिया २० देखि ३० रुपैयाँमा कारोबार भएको कृषकहरू बताउँछन् । लकडाउनका कारण उत्पादित चिया विक्री गर्न नसकिएको भन्दै कारखानाहरूले चियाको मूल्य पोहोरोको भन्दा कम तोकिएको सञ्चालकहरूको भनाइ रहेको छ । सरकारले चियाका लागि पर्याप्त युरिया मल उपलब्ध नगराउनु, पर्याप्त श्रमिक नहुनु, उत्पादित चियाको उचित मूल्य नपाउनु मुख्य समस्या रहेको छ ।

फूलवारीबाट बुवा सार्वजनिक

बिर्तामोड, साउन ३१। पछिल्लो समय युट्युव च्यानलले लघु चलचित्र निर्माण गर्दै सार्वजनिक गर्ने क्रम बढेको छ । विशेषगरी मनोरञ्जन प्रदान गर्ने उद्देश्यले तयार गरिएका विभिन्न लघु चलचित्र युट्युव च्यानलले सार्वजनिक गर्दै आएका छन् । पाथीभरा थिएटर सिने प्रालिले निर्माण गरेको लघु चलचित्र 'बुवा' सार्वजनिक गरिएको छ । युट्युव च्यानल फूलवारी मिडियामार्फत बुवाको सार्वजनिक

सन्तानको लागि भोग्ने दुख कष्ट र जिम्मेवारी देखाउन खोजेको छ । हाम्रो समाजले आमालाई मात्रै बढी महत्व दिँदा बुवाप्रति अन्याय भएको भन्दै आमा धरती भए बुवा आकाश हुनु भन्ने सन्देश दिन खोजिएको लघु चलचित्रका लेखक तथा निर्देशक भूपाली कान्छा 'अभिषेक' ले बताए । भूपाली विमल काफ्लेको निर्माण र सुवास लिम्बूको सम्पादन रहेको बुवामा अभिषेक, भूपाली विमल काफ्ले, फुर्जा, दिपीना लगायतको अभिनय छ ।

कोरोनाविरुद्ध रुसले बनाएको खोपले काम गर्ने अमेरिकाको विश्वास

अमेरिका, साउन ३१। कोरोनाविरुद्ध रुसले बनाएको खोपले काम गर्ने अमेरिकाले विश्वास व्यक्त गरेको छ । अमेरिकी राष्ट्रपति डोनाल्ड ट्रम्पले रुसी खोप प्रभावकारी र उपयोगी हुने विश्वास व्यक्त गरेका हुन् । मलाई रुसले बनाएको खोपका बारेमा धेरै थाहा छैन, तर त्यो प्रभावकारी, उपयोगी हुन्छ र त्यसले काम गर्छ, भन्ने मलाई विश्वास छ- उनले भने । अमेरिकी राष्ट्रपतिको कार्यालय ह्वाइट हाउसमा भएको पत्रकार सम्मेलनमा बोल्ने क्रममा उनले रुसी खोपका बारेमा सकारात्मक धारणा राखेका हुन् । कोरोनाभाइरस विरुद्धको खोप तयार पार्न रुस विश्वको पहिलो राष्ट्र हुने पनि उनको भनाइ छ ।

मलाई जानकारी भएसम्म कोरोनाभाइरसविरुद्धको खोप तयार पार्न रुस विश्वकै पहिलो मुलुक भएको छ, यो दावा भइसकेको पनि मैले थाहा पाएको छ- उनले भने । उनले चाँडै नै ठूलो मात्रामा सो खोपको उत्पादन र प्रयोग हुन थाल्ने विश्वास व्यक्त गरे । राष्ट्रपति ट्रम्पले यो साँढै नै महत्वपूर्ण रहेको पनि बताए । आधारभूत प्रक्रियाहरू पूरा गर्ने र परीक्षण सबै सफल भएपछि आधिकारिक निकायले त्यसको प्रयोगका लागि स्वीकृति दिने उनको भनाइ छ । नयाँ खोप प्रक्रियामा भएको छ र अहिलेसम्म सकारात्मक नतिजा आएको थाहा पाउँदा आफूहरूलाई अत्यन्त धेरै खुशी लागेको उनले बताए ।

उनले अमेरिकामा पनि केही वैज्ञानिकहरूले तीन ओटा खोपलाई परीक्षण गरिरहेको र त्यो अहिले तेस्रो चरणमा पुगेको जानकारी दिए । अहिलेसम्म औषधिको औपचारिक प्रयोग गर्न नपाएर विश्वभरी महामारीको रूपमा फैलिएको कोरोनाभाइरसविरुद्ध विश्वभरि धेरै वैज्ञानिकहरूले औषधि बनाइरहेको दावी गरेका छन् । तर ती सबै परीक्षणका क्रममा रहेका छन् भने अहिलेसम्म विश्वस्वास्थ्य संगठनले कसैलाई पनि कोरोनाको औषधिको मान्यता दिएको छैन ।

अनुदानको ...

कर्मचारीले नै राज्यकै अर्को निकायमा काम गर्ने कर्मचारीले अनुदानमा आएको मलको सदुपयोग गराउन नसकेको आरोप लगाएका छन् । यसबाटै पुष्टि हुन्छ कि कर्मचारीकै फटाईका कारण कृषकले सहज रुपमा रासायनिक मल नपाएका हुन् । रासायनिक मल युरियाको मूल्य प्रतिबोरा ७३४ र डीएपीको मूल्य प्रतिबोरा २१८४ रुपैयाँ पर्छ । तर, भुपाका कृषकले एक बोरा युरिया २२ सय रुपैयाँसम्म तिरेर खरिद गरिरहेका छन् । भारतबाट अवैध रुपमा नेपाल भित्रिएको युरिया विचौलियाले आफूखुशी किसानलाई बेचिरहेका छन् । युरियाको वास्तविक मूल्यभन्दा तेन्बर बढी मूल्य तिरेर भारतबाट अवैध रुपमा भित्रिएको मल

प्रयोग गर्दै भुपाका कृषकले जसोतसो खेती गरे पनि समयमा मल नपाएका कारण धान उत्पादन घट्ने भन्दै चिन्तित देखिएका छन् । अन्नको भण्डारको रुपमा चिनिने भुपाका अधिकांश मानिस कृषिमा निर्भर छन् । अन्न सरकारले भुपाको कचनकवल गाउँपालिकालाई धान सुपरजोन क्षेत्र घोषणा गर्दै उत्पादकत्व बढाउन विभिन्न कार्यक्रम सञ्चालन गरिरहेको छ । तर, खेती गर्ने समयमा रासायनिक मल नपाएर चिन्तित बनेका कृषकको पीडा ज्यूँकात्युँ छ । कृषकले जसोतसो धान रोपे पनि धानलाई आवश्यक पर्ने खाद्य तत्व दिन नसक्दा भुपाका एक तिहाई धान उत्पादन घट्ने पक्षेपण जिल्ला कृषि ज्ञान केन्द्र भुपाले गरेको छ ।

सामान्य विवादमा श्रीमतीको हत्या

भुपा, साउन ३१। आफ्नै श्रीमती ३९ वर्षीया निर्मला गोले रुम्बालाई कुटपिट गरी हत्या गरेको अभियोगमा निजगढ नगरपालिका-१३ बस्ने ४० वर्षीय सुकुले रुम्बालाई प्रहरीले पक्राउ

गरेको छ । सामान्य विवादमा सुकुलेले निर्मलालाई कुटपिट गर्दा बेहोस भई उपचारको लागि हेटौँडा अस्पताल मकवानपुर लगेकोमा उपचारको

क्रममा उनको मृत्यु भएको थियो । उक्त घटनाको खबर प्राप्त हुनासाथ इलाका प्रहरी कार्यालय निजगढबाट खटिएको प्रहरीले सुकुलेलाई पक्राउ गरेको हो ।

यता कृषकका लागि आवश्यक पर्ने मलखाद लगायतको आपूर्ति गर्दै आएको दुई कम्पनीले नै कृषकलाई अनुदानको मल उपलब्ध गराउन नसकेको भन्दै लिम्बुवान नेता सञ्जुहाड पालुङ्वाले आपत्ति जनाएका छन् । उनले दुईतिहाईको शक्तिशाली कम्प्युनिष्ट सरकारले किसानको हितमा काम गर्न नसकेको भन्दै आन्तरिक रुपमै कुसीको लडाईँमा नेता केन्द्रीत रहेकाले जनता भोकै मर्ने समय आएको बताए ।

श्रोतले जानकारी दिएको छ । स्रोत भन्छ- 'एउटै व्यक्तिले भेनियर र प्लाई फ्याक्ट्री सञ्चालन गरेका छन्, जसका लागि युरिया मलको आवश्यक पर्छ ।' युरिया मल प्लाईलाई टास्ने रेजिन

बनाउन प्रयोग गर्ने गरिएको जानकारीको भनाइ छ । उनले भने- त्यो बेला सहज रुपमा युरिया मल पाइन्थ्यो, त्यसैलाई रेजिन बनाएर प्लाई उद्योग सञ्चालन गरेका थियो, अहिले पनि चाहिने कच्चा पदार्थ त्यही हो ।

भापाका ३७२ जना कोरोना संक्रमित निको भए

लक्ष्मी उप्रेती

मेचीनगर, साउन ३१। भापाका कोरोना भाइरसको संक्रमण बढेसँगै अग्रपंक्तिमा खटिएका सुरक्षाकर्मी र स्वास्थ्यकर्मी समेत संक्रमित हुन थालेका छन् । जिल्ला स्वास्थ्य कार्यालय भापाका अनुसार शुरुवारसम्म प्राप्त रिपोर्ट अनुसार चार सय २९ जनामा कोरोना भाइरसको संक्रमण फैला परेको छ । उनीहरूलाई उपचारका लागि प्रदेशमा रहेका कोभिड अस्पतालमा पठाइएको थियो । तीमध्ये दुईजना स्वास्थ्यकर्मी र ३६ जना सुरक्षकर्मीमा यसको संक्रमण पुष्टि भइसकेको जिल्ला स्वास्थ्य कार्यालय भापाले जनाएको छ ।

संक्रमितमध्ये भापाको मेचीनगर-१०स्थित आम्दा मेची अस्पतालमा कार्यरत २९ वर्षीय पुरुष चिकित्सक तथा वाहदशी गाउँपालिकाको स्वास्थ्य शाखामा कार्यरत एक स्वास्थ्यकर्मी गरी अहिलेसम्म अग्रपंक्तिमा खटिएकामध्ये दुईजना स्वास्थ्यकर्मीमा कोभिड १९को संक्रमण फैला परेको कार्यालयले जनाएको छ ।

संक्रमितमध्ये एकजना निको भइसकेका छन् भने एकजनाको उपचार जारी रहेको कार्यालयका महामारी रोग फोकल पर्सन जीवन चौलागाईंले जानकारी दिए । यसैगरी जिल्लाभरि नेपाल प्रहरी, सशस्त्र प्रहरी तथा नेपाली सेना गरी ३६ जना सुरक्षकर्मीमा संक्रमण देखिएको भए पनि अधिकांश निको भइसकेको र ४/५ जना उपचारार्थ अस्पताल भर्ना गरिएको बताइएको छ ।

स्वास्थ्य अधिकारीहरूका अनुसार पछिल्लो समय अग्रपंक्तिमा खटिनेमा सबैभन्दा बढी जोखिममा सुरक्षाकर्मी र केही स्वास्थ्यकर्मी नै छन् । यदि स्वास्थ्यकर्मी नै संक्रमित भए उनीहरूसँग दैनिक सेवा लिन जाने सर्वसाधारणहरूमा पनि जोखिम बढ्ने विशेषज्ञहरूले बताएका छन् । यदि वेलेमा सजग र सचेत नभए ठूलो दुर्घटना निम्तिने खतरा रहेको भन्दै उनीहरूले वेलेमा सबैजना एक भएर यसको नियन्त्रण र रोकथाममा लाग्नुपर्नेमा जोड दिएका छन् । स्वास्थ्यकर्मी, सुरक्षकर्मी विरामीसहित सबैले जनस्वास्थ्यका मापदण्ड तथा व्यवहार कडा रूपमा पालना नगर्ने हो भने स्वास्थ्य सेवा प्रवाह गर्ने प्रणाली नै ध्वस्त हुने सक्ने चेतावनी विज्ञहरूले दिएका छन् ।

कूल संक्रमितमध्ये ३ सय ७२ जना भापाका कोरोना जितेर घर फर्किएका छन् । कार्यालयका महामारी रोग फोकल पर्सन चौलागाईंका अनुसार शुरुवारसम्म जिल्लाका विभिन्न सामुदायिक, होम क्वारेन्टिन, होमलुड सेन्टर तथा समुदायस्तरका १५ हजार ४९ जनाको पीसीआर परीक्षणका लागि थ्रोड स्वाबको नमूना संकलन गरी १ नम्बर प्रादेशिक प्रयोगशाला विराटनगर, वीपी कोइराला स्वास्थ्य विज्ञान प्रतिष्ठान धरान तथा मेची प्रादेशिक अस्पताल भद्रपुरमा पठाइएको थियो । अर्कै पनि करीव ६ सयको रिपोर्ट आउन बाँकी छ । ५७ जना उपचारका लागि कोभिड अस्पतालमा भर्ना भएका छन् ।

होमलुड सेन्टर तथा समुदायस्तरका १५ हजार ४९ जनाको पीसीआर परीक्षणका लागि थ्रोड स्वाबको नमूना संकलन गरी १ नम्बर प्रादेशिक प्रयोगशाला विराटनगर, वीपी कोइराला स्वास्थ्य विज्ञान प्रतिष्ठान धरान तथा मेची प्रादेशिक अस्पताल भद्रपुरमा पठाइएको थियो । अर्कै पनि करीव ६ सयको रिपोर्ट आउन बाँकी छ । ५७ जना उपचारका लागि कोभिड अस्पतालमा भर्ना भएका छन् ।

भापाका रहेका १५ वटा पालिकाहरूमध्ये नगरपालिकातर्फ सबैभन्दा बढी मेचीनगर नगरपालिकामा एक सय जनामा संक्रमण पुष्टि भएकोमा ७९ जना निको भएर घर फर्किसकेको फोकलपर्सन चौलागाईंले जानकारी दिए । उनका अनुसार सबैभन्दा कम शिवसताक्षी नगरपालिकामा ११ जनामा संक्रमण देखिएकोमा १० जना निको भएर घर फर्किएका र बाँकी एक जनाको उपचार भइरहेको छ । १३ जना संक्रमित भएको विर्तामोड नगरपालिकामा ७ जना जाती भएका छन् ।

भद्रपुर नगरपालिकामा १७ जनाको पीसीआर पोर्जेटभ भएकोमा १० जना उपचारपछि निको भएका छन् । कन्काई नगरपालिकामा १२ जना कोरोना संक्रमित सबै निको भइ घर फर्किएका छन् । अर्जुनधारा नगरपालिकामा २२ जना संक्रमितमध्ये १४ जना निको भएका छन् । दमक नगरपालिकामा २० संक्रमितमध्ये ६ जनाको उपचार जारी छ । यसैगरी गौरादह नगरपालिकामा १७ संक्रमितमध्ये १२ जना उपचारपछि घर फर्किएका छन् ।

जिल्ला स्वास्थ्य कार्यालय भापाका अनुसार

गाउँपालिकातर्फ सबैभन्दा बढी कचनकवलमा एक सय ३८ जनामा कोरोना भाइरस पुष्टि भएको थियो । तीमध्ये १ सय ३५ जना निको भएका छन् । बुढाशाही गाउँपालिकामा १७ जना संक्रमित सबै निको भएर घर फर्किएका छन् । उता हिलेवा गाउँपालिकामा १२ संक्रमित सबै निको भएका छन् भने कमल गाउँपालिकामा तीन जनामा कोरोना पुष्टि भएकोमा सबै निको भएर घर फर्किएका छन् । गौरीगञ्ज गाउँपालिकामा २५ संक्रमित सबै निको भएका छन् । वाहदशी गाउँपालिकामा १६ संक्रमितमध्ये १३ निको भएका छन् भने भापा गाउँपालिकामा ७ जना संक्रमित हुँदा ६ जना निको भएको कार्यालयले जनाएको छ ।

जिल्लामा कार्यालयबाट ६ सय कर्मचारीहरू अहिले फिल्डमा खटिएका छन् । उनीहरूले सम्बन्धित पालिकाका जनप्रतिनिधिहरूसँग स्वास्थ्य शाखाका कर्मचारीहरूसँग समन्वय गरेर काम गरिरहेको चौलागाईंले जानकारी दिए । खुला सीमाना, पर्याप्त स्रोतसाधनको अभाव तथा जनप्रतिनिधिहरूमा स्वास्थ्य ज्ञानको अभाव अहिलेको मुख्य चुनौति रहेको चौलागाईंको भनाइ छ । उनले कन्काईमा जडान गरिएको पीसीआर मेसिन तत्काल सञ्चालन गरे निक्कै ठूलो समस्या हल हुने बताए । भापाबाट पीसीआर परीक्षणका लागि थ्रोड स्वाबको नमूना संकलन गरी १ नम्बर प्रादेशिक प्रयोगशाला विराटनगर, वीपी कोइराला स्वास्थ्य विज्ञान प्रतिष्ठान धरान र मेची प्रादेशिक अस्पताल भद्रपुरमा पठाइए पनि सभ्यमै रिपोर्ट नआउनाले ठूलो समस्या फेल्नु परेको छ । लापरवाहीले समेत कोरोना फैलिने भएकाले यसतर्फ सबैले ध्यान दिन जरुरी रहेको चौलागाईंको भनाइ छ । समुदायमा कोरोना फैलिए कन्ट्याक्ट ट्रेसिङ जरुरी हुन्छ । यसकारण समुदायस्तरमा यसको संक्रमण फैलिनु भनेको सबैभन्दा ठूलो समस्या हो- उनले भने ।

करणी ...

धरान उपमहानगरपालिका-१७ स्थित उदय सामुदायिक बनमा निगुरो टिप्न गएको ती महिलाहरूले धामीले धारिलो हतियार खुकुटी देखाई जबरजस्ती करणी उद्योग गर्नुको साथै गरगहना चोरी गरी फरार भएको भन्ने खबर प्राप्त हुनासाथ इलाका प्रहरी कार्यालय धरानबाट खटिएको प्रहरीले धामीलाई पक्राउ गरेको हो । धामी उपर जबरजस्ती करणी उद्योग तथा चोरी मुद्दामा अनुसन्धान भइरहेको उक्त कार्यालयले जनाएको छ ।

गमला चाहिएमा

घर कम्पाउण्डमा फूल रोप्न, बगैँचा सजाउन साथै सागसब्जी कौशीखेतीका लागि अति उपयोगी कन्क्रिटका शानदार गमला सुपथ मूल्यमा चाहिएमा हामीलाई सम्पर्क गर्नुहोस् । धेरै संख्यामा लिनेलाई डेलिभरीको पनि व्यवस्था छ ।

सम्पर्क: भूपाल कार्की
९८०१४०४०००
९८१६६४५७३
अर्जुनधारा-५, विहीवारे
बजार लक्ष्मीपुर

सेफ्टी ट्यांकी सफा गर्नु परेमा हामीलाई सम्पर्क गर्नुहोला ।

भापा सेफ्टी ट्यांकी तथा ढल सफाई

बिर्तामोड सम्पर्क
राजकुमार श्रेष्ठ
९८५२६६६००५
९८०६०१०४१०
९८४२६६३६२७
०२३-५४६००५

दमक सम्पर्क:
देवी सिटौला
९८२४९७९१८५
९८४२७६०२६५
९८४२३३२३४०

भापासै सबैभन्दा ठूलो ब्याकुम सिस्टमको ट्यांकीबाट सफाई गरिन्छ ।

बिर्ता (सेफ्टी तथा ढल सफाई)

बिर्तामोड, भापा

(पहाडी क्षेत्रमा पनि यो सेवा उपलब्ध छ ।)

पूर्वाञ्चलको सबैभन्दा ठूलो ब्याकुम सिस्टमबाट सफाई गरिन्छ ।

मूगल बुटाथोकी
023-545402
9825952677
9825952680

सेफ्टी तथा ढल सफाई गर्नु परेमा हामीलाई सम्पर्क गर्नुहोस् ।

अब 'युट्युबे' होइन 'युट्युबर' बनाँ

इमान्दार र सचेत बनाँ

कोरोना संक्रमणका कारण मृत्यु हुनेको संख्या एक सय नाघेको छ । शुक्रबार एक सय टेकेको संख्याले मृत्युदर बढ्न थालेको संकेत गरेको छ । अहिले दिनहुँ बढिरहेको संक्रमण र मृत्युवरण गर्ने दरलाई चेतावनीका रूपमा नलिन हो भने परिणाम अनपेक्षित मात्र होइन कल्पनातीत बन्ने निश्चित छ । दिनहुँ प्रशरण र सञ्चार भइरहेका सूचनाले अभै हामीलाई सचेत गराएको छैन । अभै बिनाकाम 'लुखुर-लुखुर' बरालिने क्रम रोकिएको छैन । अभै बाहिर निस्कँदा मास्कको प्रयोग भइरहेको छैन, एकअर्काकाबीच भौतिक दूरी कायम गरिएको छैन, यसले आफू त गइयो नै सँगै परिवार र समुदायलाई नै लिएर जाने जोखिम बढाएको छ ।

पहिचान भएको वर्षादिन हुन लाग्दा समेत उन्नत, समृद्ध देशका वैज्ञानिकहरूले कोरोनाविरुद्धको औषधि आविष्कार गर्न सकेका छैनन् । कतिपय देशले प्रयोग गरी परिणाम पनि अपेक्षित प्राप्त भएका आधारलाई समेत मान्यता दिइएको छैन । विश्व स्वास्थ्य संगठन स्वयम् नै कोरोना कहरले 'कुहिरामा हराएको काग' भइरहेको छ । यस्तो बेला हामी जस्ता साना, साधनविहीन, आर्थिक स्रोतले विपन्नमा पर्ने र सत्ता स्वार्थमै रमाउने सरकार भएको देशका जनताले यस्तै लापरवाही, असावधानी र हेलचेक्र्याई गरिरहने हो भने डडेलोले कसैलाई बाँकी राख्दैन । संक्रमितको संख्या उकालो लागिरहँदा कोरोनाबाट गम्भीर विरामी बढ्नेक्रम पनि उकालिँदैछ । अझ जनघनत्व बढी भएका ठाउँहरू अहिले नै नियन्त्रण बाहिर जान थालेका छन् । यस्तो बेला पनि हामी गम्भीर नहुने हो भने उत्पन्न परिस्थितिको दोष अरुलाई दिन पाइने छैन ।

गम्भीर विरामी पर्नेक्रम बढ्न थालेको छ । त्यसबेला विरामीलाई आइसीयुमै राख्नुपर्ने हुनसक्छ । भेन्टिलेटर नै चढाउनुपर्ने अवस्थाले परिस्थिति काबु बाहिर जान थालेको देखिँदैछ । एकैदिन दश जनाले ज्यान गुमाएको घटनाले हामी सबैको शिरमा खतराको तरवार भुण्डिएको संकेत गरेको छ । अनि पनि हामी भीडभाड गर्न छाडेका छैनौं, निषेधित क्षेत्रहरू खोल्न थालेका छौं, संक्रमणको सम्भावना भएका पार्कर, सैलुन, होटल, जात्रा, तीज लगायतका व्यावसायिक प्रतिष्ठान र चाडबाडहरू बिना संकोच खुल्ला गर्दैछौं । 'पाहुना नजान-नबोलाउन सरकारले नै निर्देशन दिएको अवस्थामा तीजको जमघट हुन थालेको देख्न सन्न थालिएको छ । कारोनाकालको सिकाइ भनेकै व्यक्तिगत सचेतना र सावधानी हो । तर, हाम्रो मन, मस्तिष्कमा यसले प्रवेश पाएकै छैन । यस्तो अवस्था र सरकारको निरीहताले निर्दोषले सजाय भोग्नुपर्ने अवस्था आउनु दुःखद् हो । त्यसैले पनि स्वास्थ्य सेवा विस्तार गर्न राज्यको ध्यान जानैपर्छ र नागरिकमा पनि स्वयम् चेतना जाग्रत हुनैपर्छ ।

डा. कुन्चन अर्याल

अस्पतालको शैय्यामा जीवन-मरणको संघर्ष गरिरहेका भारतका पूर्वराष्ट्रपति प्रणव मुखर्जीका छोराको ट्वीट गरे- 'भारत फेक न्युजको कारखाना नै बन्न पुगेको छ ।' भर्खरै, सामाजिक सञ्जालमा अनुमानका भरमा उनका पिताको स्वास्थ्यबारेमा अफवाह फैलाउने किसिमका सामग्री आउन थालेपछि उनी त्यो तिखो टिप्पणी गर्न बाध्य भए । सामाजिक सञ्जाल व्यक्तित्व-व्यक्तिको निर्वाध अभिव्यक्ति स्वतन्त्रताका लागि अत्यन्त प्रभावकारी माध्यम अवश्य हो । तर, यसबाट अफवाह फैलाउन पनि गह्रो छैन । त्यसैले हिजोआज 'फ्याक्ट चेक' अर्थात् सत्यापनको निकै चर्चा हुन थालेको छ ।

सामाजिक सञ्जालहरूकै बीच भिडियोको प्रसारका लागि 'युट्युब' अत्यन्त लोकप्रिय छ । युट्युब संसारको अगुवा 'भिडियो सेयरिङ प्लेटफार्म' हो । यसमार्फत कसैले पनि भिडियो शेयर गर्न वा विमर्शका लागि अरुलाई उत्प्रेरित गर्न सक्छ । यसले संसारका धेरै युवालाई ज्ञानसँग साक्षात्कार गर्ने मौका दिएको छ । अनुभवी प्राध्यापकहरूलाई युवाबीच ज्ञान बाँड्ने प्रभावकारी उपाय दिएको छ । यो केवल हल्का मजाक वा रमाइलो गर्ने वा समय बिताउने साधनमात्र होइन । यो यस्तो सामाजिक सञ्जाल हो, जसले टाढा-टाढाका मानिसलाई जोडेको छ । युट्युब यसप्रकारको पहिलो वेबसाइट हो, जहाँ प्रयोगकर्ताहरूले स्वतन्त्रतापूर्वक भिडियो अपलोड गर्न सक्छन् । ती प्रयोगकर्ताका मौलिक हुन वा नहुन पनि सक्छन् । यसले मानिसलाई धर्मनिरपेक्ष सोच र सांस्कृतिक सद्भावलाई विस्तार गर्ने मौका पनि दिएको छ । धेरै युवाले नवप्रवर्द्धनात्मक सोचहरू यसै मार्फत फिँजाएका छन् । औपचारिक शिक्षा वा अनौपचारिक सिकाइका लागि पनि युट्युब प्रभावकारी सावित भएको छ ।

कतिपय मानिस यो प्लेटफार्मलाई हेर्नेमात्र प्रयोग गर्छन् भने कतिपय मानिस अझ खासगरी युवाले यसमा आफ्ना सामग्री पनि कुनै शुल्क नबन्ने प्रसार गरिरहेका छन् । त्यसबाट वाहवाही र प्रशंसा बढिरहेका छन् । त्यतिमात्र होइन, युट्युबमा कसैको सामग्री धेरैभन्दा धेरै मानिसले हेर्ने गर्छन् भन्ने पैसा पनि पाइन्छ । हो, यही पैसा पाइने लोभ वा प्रसार 'मनिटाइज्ड' हुने प्रणालीका कारण युवा प्रतिस्पर्धामा कस्सिएका छन् । अनि यही प्रतिस्पर्धाका क्रममा 'क्लिकबेट' भन्ने शब्द निकै प्रचलनमा आएको छ । १९औँ शताब्दीको उत्तरार्द्धमा अमेरिकी अखबारहरूको केवल पाठकलाई आकर्षित गर्ने होडका क्रममा यस्तै एउटा शब्दावलीको उत्पत्ति भएको थियो । त्यो बेलाको येल्लो जर्नालिजम (

पीत पत्रकारिता) र अहिलेको क्लिकबेट उस्तै हुन् । समयक्रममा आमजनता वा उपभोक्ता, पत्रकार र सरकारहरूबीच मतैक्य कायम भयो- त्यस्तो पत्रकारिताले कसैको हित गर्दैन, समाजको आवश्यकता पनि पूरा गर्दैन । युट्युबसँग सम्बन्धित कैयौँ सामाजिक र कानूनी समस्याहरू पनि छन् । केही समस्या निर्वाध अभिव्यक्तिको अधिकारको दुरुपयोग वा प्रयोगकर्ताहरूको असामाजिक व्यवहारका कारण पनि उत्पन्न भएका छन् । आउँदा दिनहरूमा पनि विवाद उत्पन्न भइरहने प्रष्टै देखिन्छ । किनकि व्यक्तित्व-व्यक्तिबीचको कुराकानी जस्तै यस माध्यमबाट व्यक्तिले आफूलाई लागेको बिना रोकटोक अभिव्यक्त गर्न सक्छन् ।

शुरु भएको केवल १५ वर्षको अवधिमा आज सबैलाई लाग्दैछ, युट्युबमा दर्शक बढ्दो आर्थिक लाभ लिने प्रवृत्ति उपर कुनै न कुनै नियन्त्रण आवश्यक छ । अहिलेको क्लिकबेट र ऊबेलाको पीत पत्रकारिताबीचको आधारभूत भिन्नता के छ भने त्यो बेला अन्तरवस्तु पस्कने काममा पत्रकारहरूको एकाधिकार थियो । तर, आजका युट्युब जस्ता सामाजिक सञ्जालका लागि हरेक व्यक्तित्व अन्तरवस्तुका सर्जक र उपभोक्ता हुन् । मूलधारका टेलिभिजन पत्रकारहरू पनि युट्युबको प्रयोग गरिरहेका छन् । आमरूपमा उनीहरू समाजप्रति जिम्मेवार छन्

क्लिकबेट बढाउनुछ, मनिटाइज्ड गराउनुछ, कमाउनु छ । यहीक्रममा त्यो जमात नेपाली समाजमा युट्युबे भनेर चिनिन थालेको छ ।

कतिपय मानिसलाई युट्युबको गलत प्रयोगले निकै आतंकित बनाएको छ । त्यस्ता मानिसलाई लाग्छ, समाजका सारा मूल्य-मान्यता, सामाजिक रीतिरिथि यसैले तहस-नहस पारिदिनेछ । तर, त्यस्तो पनि होइन, युट्युबे भनेर विशेषण पाएका हाम्रा युवाले पनि युट्युबर भनेर आम रूपमै अन्य देशहरूमा जस्तै सम्मान पाउने दिन आउन सक्छ । तर, त्यसका लागि युट्युबमा नियमित रूपमा सामग्री अपलोड गर्ने उत्साही युवाले कतिमा यति त बुझ्नेपर्छ । यो माध्यमलाई प्रयोग गरी जब कुनै पनि सामग्री आममानिस वा मासमा लैजाने कर्ममा संलग्न भइन्छ । सामाजिक-नैतिक मूल्य-मान्यता र देशको कानूनको पनि ख्याल गर्नुपर्छ । धेरैजसो अवस्थामा विश्वव्यापी अवधारणा र अन्तर्राष्ट्रिय कानूनको पनि ख्याल गर्नुपर्छ । आजको विश्वमा कुनै पनि जाति, लिङ्ग वा पेशाका मानिसविरुद्ध घृणाका शब्दावली प्रयोग गर्नु गलत मानिन्छ । युट्युब एककाइसौँ शताब्दीको प्रविधि हो, यसको प्रयोग पनि मानव जातिले हाँसिल गरेको मूल्य-मान्यता र सभ्यता अनुकूल हुनुपर्छ । अत्याधिक दुरुपयोग, घृणाका शब्दावली,

र उनीहरू सम्पादनका क्रममा पत्रकारिताका व्यावसायिक मर्यादा र विवेकको सम्मान गर्ने गर्छन् । सामाजिक सञ्जालका रूपमा व्यक्तित्व-व्यक्तिले मात्र युट्युबको प्रयोग गरिरहेका छैनन् । पत्रकारिताको माध्यमका रूपमा अनुभवी वा प्रशिक्षित पत्रकारहरूले पनि युट्युबको प्रयोग गरिरहेका छन् । केही समययता त्रेप्पो थरीको जमात तयार भएको छ, जो आफूलाई पत्रकार मान्दैनन्, जो आफूलाई सोखका लागि मात्र यस माध्यमको प्रयोग गर्ने उपभोक्ता पनि ठान्दैन । जसको यसै मेलोबाट टूलो आम्दानी गर्ने महत्वाकांक्षा छ । जसलाई जसरी-तसरी धेरैभन्दा धेरै दर्शक बढ्नु छ । हिंसा, अश्लील, आँशु, विभत्स जेसुकै देखाएर होस्, सत्यतथ्यसँग कुनै सरोकार छैन, बनावटी दृश्य छ । त्यसैगरी,

सेन्सरसिप, पूर्वाग्रह र अफवाह, इन्टरनेट र युट्युब यस्ता कैयौँ समस्याबाट मुक्त छैनन् । तर, नकारात्मक पाटोको मात्रै चर्चा गरेर त्यतिविघ्न आर्त्तित्तु पर्दैन । युट्युब वा यसको सञ्चालन गर्ने गुगल कम्पनीले पनि 'गाइडलाइन' बनाएको छ, उजुरी गर्ने व्यवस्था गरेको छ । दबाव समूह, नागरिक समाज अग्रसर हुनुपर्छ । जागरूक उपभोक्ताले सर्जकहरूलाई ठीक ठाउँमा ल्याउन सक्छन् । युट्युबको दाबी छ- यसले विश्वभरका उपभोक्ताहरूलाई अभिव्यक्ति र सूचनाको अवसर प्रदान गर्दै आम्बद्धता प्रदान गरेको छ । तर, कम्पनी यसको दुरुपयोगप्रति पनि सजग छ भने दाबी गर्छ । त्यहीक्रममा जारी गरिएको छ- पोलिसिज एण्ड सेप्टी : रुल्स एण्ड पोलिसिज कन्युनिटी गाइडलाइन्स । युट्युबका अनुसार यसको 'कन्युनिटी

गाइडलाइन्स' उपभोक्ता समाजको संरक्षणका लागि तयार गरिएको हो । ती गाइडलाइन्सले युट्युबमा के प्रसार हुन दिने र के नदिने तय गर्छन् । ती गाइडलाइन्स युट्युबको प्लेटफार्ममा भिडियो, कमेन्ट, लिङ्क र थम्बनेल जस्ता सबै किसिमका अन्तरवस्तु वा क्रियाकलापका सन्दर्भमा लागू हुन्छन् । यसले भ्रामक र सरासर भुटो वा सत्य जस्तै लाम्ने भ्रामक सामग्री वा लिङ्क समेत हटाउने गर्छ ।

त्यसैगरी, हिंसाजन्य र खतरनाक, बलजपती वा साइबर बुलिङ, हानी गर्ने वा खतरनाक वा घृणाका शब्दलाई वर्जित गरेको दाबी गर्छ । हिंसाका अपराधी समूह वा त्यस्ता भिडियोलाई पनि यसले आफैँ वर्जित गरेको छ । बालबालिकाको सुरक्षामा ध्यान पुऱ्याइएको दाबी गाइडलाइन्समा गरिएको छ । गनता र यौनजन्य, आत्महत्या वा कुनै व्यक्तिले आफूलाई हानी पुऱ्याउँदै अपलोड गरेको दृश्य जस्ता संवेदनशील विषयलाई समेत निषेध गर्ने नीति छ । यसले फायर आर्म (घातक हतियार) वा अन्य गैरकानूनी सामग्रीको विक्री वितरण वा निरन्तर गरिएका वस्तुको खुला विज्ञापनमा समेत रोक लगाउने गरेको छ । युट्युबका आधिकारिक वेबसाइटका अनुसार यसले यस्ता सबै किसिमका हानिकारक अन्तरवस्तुलाई प्लेटफार्मबाट हटाउने गरेको छ । यसले समस्या उत्पन्न गर्न सक्ने सामग्रीको निरन्तर अनुगमन मानिस र यन्त्रका माध्यमले गरिरहेको हुन्छ । त्यस्तो अन्तरवस्तु फेलापरेको अवस्थामा विज्ञहरूले समीक्षा गर्छन् ।

युट्युबको निर्देशिका अनुसार समयाग्रस्त देखियो भने त्यस्तो अन्तरवस्तुलाई हटाइन्छ र भविष्यमा त्यस्तो नआओस् भनेर यन्त्रलाई त्यही अनुकूल 'प्रोग्रामिङ' गरिन्छ । युट्युबको 'ग्लोबल पब्लिक पोलिसी टिमले पोलिसीका विषयहरूमा निर्णय गर्ने आधार तय गर्छन् । तर, त्यति हुँदाहुँदै पनि अपराधलाई दुरुत्साहित गर्ने वा व्यक्तिको निजत्व हनन गर्ने किसिमका सामग्री पनि आउने गरेका कारण नेपाली समाजमा यसप्रति नकारात्मक धारणा समेत बन्न थालेको छ । यसको मूल कारण हामीमा रहेको मिडिया साक्षरताको कमी नै हो । अर्थात् हामीले नेपालबाट अपलोड गरिएका त्यस्ता सामग्रीबारेमा युट्युबमा पर्याप्त उजुरी गरेका छैनौं । सबै प्रयोगकर्ताले युट्युबका शर्तहरूको पालना गर्न स्वीकार गरेका हुन्छन् । त्यसैले सचेत व्यक्तिकहरूले उजुरी गरेर युट्युबहरूलाई ठीक बाटोमा ल्याउने सक्रियता देखाउनुपर्छ ।

विज्ञान र प्रविधिको विकाससँगै मानव सञ्चारका नयाँ-नयाँ आयाम देखापर्दै जानेक्रममा नयाँ-नयाँ मिडिया प्रविधिप्रतिको आकर्षण बढ्दै जान्छ । प्रयोग र सन्तुष्टिका दृष्टिले पनि युट्युबको लोकप्रियता बढ्दै जानु स्वभाविकै हो । यो नयाँ मिडियाप्रतिको आकर्षण यतिविघ्न बढेपछि यस सम्बन्धी विमर्श अघि बढ्नु पनि स्वभाविकै हो । यो माध्यमलाई धेरै मानिसले प्रयोग गरेकै कारण केही मानिसलाई आर्थिक फाइदा भइरहेको छ । अनि कैयौँ मानिसको क्षति भइरहेको छ भने सोधखोज पनि हुनुपर्छ । गोप

(लेखक त्रिवि पत्रकारिता तथा आमसञ्चार केन्द्रीय विभागा आबद्ध छन् ।)

समाज परिवर्तनमा युवाको दायित्व र भूमिका

अनुराग रोशन

युवा शब्द सुने बित्तिकै हाम्रो मनमस्तिष्कमा जोस-जाँगर र उमंगले भरिएको एउटा मानवचित्र नाच्न थाल्छ । यस्तो किन पनि हुन्छ भने आजसम्म मानव समाजमा जे-जति आविष्कार र परिवर्तन भएका छन्, ती सबै युवाको सक्रिय सहभागिता र पहलकदमीमा मात्र सम्भव भएका छन् । यसअर्थमा युवा आर्थिक, सामाजिक, राजनीतिक र सांस्कृतिक परिवर्तनका नायक हुन् ।

यसै सन्दर्भलाई लिएर चिनिया क्रान्तिका नायक माओत्सेतुङले युवालाई लक्षित गर्दै भन्नुभएको छ- 'युवा हो, यो संसार तिमीहरूको हो ।' यसरी युवा शब्दले हाम्रो मस्तिष्कमा पिचिने तस्वीर र माओत्सेतुङ जस्ता महान व्यक्तिको उक्ति सुन्दा युवा ऐतिहासिक जिम्मेवारी बोकेका समाज परिवर्तन र देश विकासको मेरुदण्ड हुन् भन्ने मान्न सकिन्छ । तर, आज अधिकांश युवामा यो ऐतिहासिक जिम्मेवारी र कर्तव्यबोध भएको पाइँदैन । उपभोक्तावादी संस्कारले गिजोलिएका बेला

अध्ययनमा अरुचीका कारण युवाहरू भन्नु गैरजिम्मेवार र दिशाविहीन बनिरहेका छन् । बढ्दो बेरोजगारी र अशिक्षाले युवाको आफ्नै भविष्य अन्धकारितर यात्रारत छ । समाजमा यस्तो परिदृश्य देखिनु भनेको हामी सबैको भविष्य पछाडि धकेलिनु हो । तथापि आज देशमा शिक्षित युवा नभएका पनि होइनन्, तर कमजोर चेतनाका कारण तिनीहरू कुनै न कुनै गलत प्रवृत्तिका शिकार भइरहेका छन् । जसका कारण युग बदल्ने ऐतिहासिक जिम्मेवारी बोकेका युवाशक्ति आज केही सीमित टाढाबाटै स्वार्थ पूरा गर्ने भन्दा मात्र बनिरहेका छन् । यो युवामा रहेका अन्तरनिहित क्षमता र शक्तिको विपरीत कुरा हुन् ।

हाम्रो देशको राजनीतिमा त भन्नु उच्च राजनीतिक नेतृत्वबाट नै युवाहरूको व्यापक दुरुपयोग भइरहेको छ । युवालाई आफूसाथि कहिल्यै प्रश्न नगर्ने मानव परिचालित रोबटमा परिणत गर्न खोजिरहेका छन् । यो समाजका लागि दुःखद् कुरा हो भने आफ्नो स्वार्थपूर्ति गर्ने साधनको रूपमा मात्र आफूलाई प्रयोग गरिरहेका नेताबाटै ती युवाले आफ्नो सुन्दर भविष्यको निर्माण र देश विकासको अपेक्षा गर्नु भन्नु गम्भीर र डरलाग्दो स्थिति हो । त्यसैले युवामा आलोचनात्मक चेतको विकास हुन अत्यन्त जरुरी छ । किनकि आलोचनात्मक चेतले मात्र सही र गलत छुट्ट्याई समाजमा घट्ने विभिन्न घटना-परिघटनाबारे तथ्यमा रहेर समर्थन वा विरोध गर्न सिकाउँछ । तर, चेतनाविहीनहरू समाजमा घट्ने त्यस्ता अनेक घटनाको वा कुनै पनि कुराको कि-अन्धविरोध गर्छन्, कि त अन्ध समर्थन वा विश्वास गर्न पुग्छन् । यो प्रवृत्तिले समस्याको जडसम्म कहिल्यै पुऱ्याउँदैन । नेपाली राजनीतिमा आज जे-

जति युवा देखिएका छन्, सबैभन्दा बढी यही प्रवृत्तिका शिकार बनिरहेका छन् । जसका कारण सत्यको परेवी गेरेरभन्दा नेताको चाकडी गरेर आफ्नो भविष्य सुरक्षित गर्न चाहने युवा आज नेताहरूको स्वार्थपूर्तिको लागि आफ्नो स्वाभिमानको समेत बलि चढाउन तयार छन् । जसको पछिल्लो ताजा उदाहरण सत्तारूढ नेकपाका युवा नेता भनिने महेश बस्नेतलाई पनि लिन सकिन्छ ।

'केपी ओलीका लागि म धरहराबाट पनि हाम फाल्न तयार छु' भन्ने उनको अभिव्यक्ति सामाजिक सञ्जालमा खुब भाइरल भएको थियो । यो आफ्नो पार्टीभित्र अनेक काण्डकाण्ड र पदको लडाइँबारे मौन रहेर कुनै नेता विशेषको स्वार्थका लागि आफ्नो ज्यान कुर्बानी गर्ने कुरा विशुद्ध नेताको चाकडी शिवाय अरु केही होइन । किनभने महेश बस्नेतहरूले अहिलेसम्म जे-जति सफलता प्राप्त गरेका छन् र अबको राजनीतिक भविष्य पनि यही चाकडी र चाप्लूसीमै बढी सुरक्षित र सम्भावित देखिन्छ । किनकि, अहिले नेपालको राजनीतिमा योग्यता, क्षमता, त्याग, तपस्या र बलिदानिको तथै गुञ्जाइस छैन । त्यसैले ओमनी गुप लगायतका संरक्षक तथा जनताबाट 'करप्रसाद' उपनाम पाएका केपी ओली कसैलाई प्रिय लाग्छ । जनयुद्धको नाममा १७ हजार गरीबका छोराछोरीलाई आफ्नो ज्यानको उर्सार्थ गर्न लगाएर आफू मोजमस्ती र सबैभन्दा विलासी जीवन बिताउने प्रचण्ड कसैलाई प्राणभन्दा प्यारो लाग्छ । राजनीतिमा इमान र नैतिकतालाई तिलाञ्जली दिएका शेरबहादुर देउवामा अझै पनि केही युवाको साथ र समर्थन लिएर भावी पार्टी सभापति र प्रधानमन्त्री बन्ने भोक उस्तै जीवित नै देखिन्छ । अझ

पञ्चायतका मतियार कमल थापा आज गणतन्त्र नेपालमा पनि केही युवाहरूको प्राणपखेरू नै बनिरहेका छन् ।

यो सबै एउटा सचेतन आँखाबाट हेर्दा अस्वाभाविक लामो दृश्य अस्पष्ट वैचारिक धरातलको जगमा निर्माण भएका हुन् र आलोचनात्मक चेतको अभावका परिणाम हुन् । त्यसैले अब समाज रूपान्तरण गर्ने अभिभारा बोकेका युवाशक्ति आफ्नो स्वमूल्याङ्कन र सिंहावलोकन गर्न एकदम टड्कारो देखिन्छ । काम-कर्तव्य एकातिर, व्यवहार कुम्लो बोकी ठिमीतिर त भइरहेको छैन भनेर आफ्नै मनलाई प्रश्न गर्ने बेला आएको छ । यो प्रश्नको उत्तर मात्र खोज्ने साहस युवाले गर्ने हो भने त्यस प्रश्नबाट प्राप्त उत्तरमा युवाको स्वयम् आफ्नो जीवन र समाजको स्पष्ट चित्र देख्ने छन् र त्यस चित्रमा आफ्नो स्थान कहाँ छ भनेर अवश्य खोज्ने छन् ।

आफ्नो स्थानको खोजी गर्नु भनेको आफ्नो हैसियत थाहा पाउनु हो र आफ्नो हैसियत पत्ता लगाउनु भनेको आफ्नो वास्तविक स्थिति जान्नु हो । आफ्नो वास्तविक शक्ति र सामर्थ्य थाहा नभएकै कारण आज युवाको एउटा विशाल पक्ति कथित दूला राजनीतिक दलको 'एसमेन' र विभिन्न भुण्ड, स्वार्थ समूहको गोटी मात्र बनिरहेका छन्, जसका कारण आफ्नो व्यक्तिगत जीवन मात्र होइन, समग्र समाजको मुहार नै परिवर्तन गर्न सामर्थ्य राख्ने युवाशक्तिले आज राजनीतिप्रति व्यापक वितृष्णा र समाजप्रति चरम निराशा व्यक्त गरिरहेका छन् ।

निश्चय नै कुनै पनि कुराको सीमा हुन्छ । तर, अहिले हाम्रो समाजमा भ्रष्टाचार, बलात्कार, अनियमितता, घुसघोरी, दलाली, कालोबजारी, गरीब, किसान र मजदुर माथिको नाक्रो लुट, विभिन्न नाममा मान्छेले मान्छेमाथि गर्ने विभेद र

युवाको व्यापक दुरुपयोगले सीमा नाघिरहेको छ । आफ्नो नागरिकप्रतिको राज्यको यो हदसम्मको अनुराधता र निकृष्ट व्यवहारका कारण आज युवामा यो विभेदकारी नीति, नियम र गैरजिम्मेवार राज्यव्यवस्था माथि नै चरम अविश्वास र घृणा पैदा हुन थालेको देखिन्छ । त्यसकाविरुद्ध र विकल्पमा समतामूलक नयाँ चेतनाको अंकुश युवाको मस्तिष्कमा भइरहेको छ । आज बिर्वाको रूपमा देखिएको यो नवीन चेतना नै भोलि तराईको फाँटदेखि पहाडको कुनाकन्दरा हुँदै हिमालको चुचुरोसम्म पुगेर मक्किसकेको पुरानो मान्यता र विचारमा टिकेको अहिलेको हाम्रो सामाजिक संरचनालाई नष्ट गरेर ढिलोचौँडो नयाँ सामाजिक संरचनाको स्थापना गर्ने छन् । जहाँ कसैले पनि विभिन्न जातपात, धनी-गरीब र धर्मको आधारमा विभेदको महशुससम्म गर्न पाउने छैनन् ।

त्यसैले आज समयले युवालाई आह्वान गरिरहेको छ- युवाहरू हो, तिमीहरूको जीवनमा आज रहेको सबैभन्दा मूल्यवान वस्तु समय हो । जीवनकै यो मूल्यवान र स्वर्गीय समयको अत्यधिक र प्रभावकारी प्रयोगबाट तिमीहरू आफ्नो व्यक्तिगत जीवनको चित्रमात्र होइन, समाजकै चित्र बदल्न सक्नेछौ । त्यसो भए आफूभित्र अन्तरनिहित यत्रो विचार र अजेय क्षमता बोकेर युवा 'जुटपति र लुँडो' खेलेर समय व्यतित गर्ने बहानामा निरीह भएर किन बस्ने ? तसर्थ, युवापक्षले अब सोच्नुपर्छ, केही त गर्नुपर्छ । किनकि युवाहरूको भाग्यको बिधाता युवाहरू स्वयम् आफैँ हो । त्यसैले आफ्नो भाग्यको निर्माण आफैँ गर्दै सत्य, न्याय र समानतामा आधारित समाज निर्माणका लागि युवा आफ्नो ऐतिहासिक दायित्व र भूमिका निर्वाह गर्नबाट किमार्थ चुक्नु हुँदैन ।

